

RELATĂRI DESPRE GOSPODĂRIREA PĂDURILOR IN PERIOADA DINTRE CELE DOUĂ RĂZBOAIE

Dr. ing. Radu Ichim
Stațiunea Experimentală
de Cultura Molidului

Este vorba de pădurile din Călimani, care în luna septembrie 1936 au fost vizitate de un vânător german, L. Hoensbroech, venit aici la boncănitul cerbilor și care și-a materializat impresiile într-o carte - „Abseits vom Larms” (Departa de lume), apărută la Viena în anul 1968.

Cea mai mare parte a pădurilor de aici, spune autorul, s-au tăiat în ultimii 6-8 ani (adică anterior anului 1936, când le-a văzut el). Ca și peste tot, și în pădurile din Carpați s-a extras numai lemnul cel mai bun și mai ușor de comercializat. Tot lemnul cu dimensiuni mai reduse, ca și cel cu cele mai mici defecte a rămas pe loc, în picioare sau la pământ. Multe sute de mii de m³ de lemn putrezeau aici nefolosite, pe suprafețe imense, lemn care după aprecierea autorului ar fi putut satisface cerințele de lemn de foc ale marilor orașe din Europa. Risipirea acestor valori europene era strigătoare la cer, cu atât mai cu cât împăduririle impuse de stat nu se executau decât într-o măsură nesatisfăcătoare.

Conform contractelor de exploatare, în parchete trebuiau să rămână ca seminceri 25 % din arborii cei mai frumoși. Negustorii însă n-au lăsat în parchete decât arborii strâmbi, bifurcați, cu defecte etc., care pier în picioare de insolație, fiind puși brusc în lumină sau pe care îi doboară vântul.

Încercările ridicole de împădurire care s-au făcut se prezintă prost, deoarece s-au folosit puieți mici și necorespunzători care, din cauza ierburilor mari din parchete se sufocă.

Societățile anonime internaționale care lucrau aici nu urmăreau decât un singur interes, să taie și extragă din mărețele păduri virgine de aici numai lemnul cel mai de valoare, să cumpere cât mai ieftin acest lemn, pentru ele este indiferent că în urma lor pădurile țării rămâneau distruse. Acești capitaliști - distrugători de păduri - dau un nume minunat „operei lor distrugătoare”, acela de „exploatare” și nu de jaf, cum ar fi mai corect.

Intervențiile lor în minunata și măreața operă a naturii care este pădurea le considerau cu îngâmfare și în mod eronat ca „manipulare a lemnului”.

Reforma agrară care s-a făcut, spune autorul, a urmărit scopuri politice, viclene, interese materialiste, fără a aduce vreun ajutor populației sărace a țării. Această reformă a dus la distrugerea unor valori de neînlocuit, de importanță națională și europeană. Pădurile naturale au fost distruse și în urma lor s-au creat pășuni proaste.

Desigur că unii vor spune despre mine (zice autorul): ce-l interesează pe neamțul acesta ce facem noi aici și ce lășăm în urma noastră. Dar cine poate să ia în nume de rău această franchețe a mea nu-și iubește țara.

Autorul propune a se constitui aici, ca în America și Canada, rezervații naturale pe mari suprafețe, care să fie declarate monumente ale naturii. Ce bine ar fi fost dacă s-ar fi procedat așa, când ne gândim ce este acum în Călimani.

„Noi am făcut un mare păcat înainte lui Dumnezeu, spune autorul, când am transformat pădurile montane naturale în păduri economice, în fabrici pentru producerea lemnului de rășinoase.

Dumnezeu nu permite să se glumească cu el și ne-a trimis diferite nenorociri: vântul și zăpada. El știe că și pământul său binecuvântat este stricat de om!

Să ne întoarcem înapoi de la aceste păduri artificiale provenite din plantații în rânduri sau triunghi.

Creatorul, zilnic, ne învață și ne arată amestecurile, neuniformitățile și diversitățile care există în pădurile naturale.

Gânditi-vă odată silvicultorilor și forestierilor care stați prin birouri că nu știți mai multe decât Dumnezeu.

Fiți odată mari și plantații și semănați, așa ca Dumnezeu, adică cum face natura și nu la sfoară sau după tabele. Să fiți artiști și nu țărani producători de salată.

Aceste rânduri sunt pline de învățăminte pentru toți silvicultorii și trebuie să ne dea mult de gândit.